

N:o 17.

Af Herr Nordenfelt, Leonard Magnus: Om förändrad lydelse af § 19, 6 punkten, i Kongl. förordningen om nya strafflagens införande.

Vördsamt föreslår jag,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning om nya strafflagens införande och hvad i afseende derpå iakttagas skall, af den 16 Februari 1864, § 19, 6 punkten, bör få följande förändrade lydelse:

»Hafver brott, som ringare är, än i 5 punkten sägs, men hvarå dock straffarbete efter lag följa kan, eller ock fridsbrott af svår art blifvit begånget, och har, i den händelse att brottet utan målsegandens angivelse icke må åtalas, sådan angivelse skett; då må den, som för brottets begående skäligen misstänkes, jemväl i häkte tagas. Hafver han embete eller tjänst eller fast egendom, eller eljest stadigt hemvist eller yrke, och kan det ej skäligen befaras, att han afviker, eller att han genom undanrödjande af bevis eller egendom sakens tillbörliga utredning hindrar, då skall han på fri fot lemnas.»

1875 års Riksdag beslöt för sin del en likartad lagförändring, efter tillstyrkande af Lag-Ütskottet uti betänkandet N:o 14, men detta förslag har icke blifvit af Kongl. Maj:t godkändt, sedan Högsta Domstolen funnit sig förhindrad att tillstyrka bifall till detsamma.

Högsta domstolens anförande innehåller hufvudsakligen, att domstolen med afseende derå, att enligt förslaget häktning skulle kunna ega rum allenast på misstanke om brott af så ringa beskaffenhet, att det-

samma finge försonas med lägsta bötesbelopp, fann sig ej kunna till samma förslag tillstyrka bifall.

Då likväl erfarenheten nogsaamt ådagalagt, dels att de fleste, som på fremmande ort söka eller hafva arbete, veta sig efter begående af ganska svåra fridsbrott blifva fullkomligt fria från straff endast genom att ombyta vistelseort, helst i allmänhet bevisning om hvem som föröfvat brottet efter någon tids förlopp icke kan åstadkommas, dels ock att, när häktning någon gång kunnat ske, fridsbrotten i den kringliggande orten märkbart aftagit, samt då rättslöshet i afseende å fridsbrott inom hela landet eger rum i en högst betänklig grad, synes mig dessa förhållanden ovilkorligen mana till en lagförändring uti ifrågasvarande riktning, hvarföre jag framlägger ett nytt förslag i ämnet, affattadt i något mildare form, än det af Högsta domstolen afstyrkta förslaget.

Januari 1876.

L. Nordenfelt.

N:o 18.

Af Herr Nordenfelt, Leonard Magnus: Angående bergverkstiondens upphäfvande.

Vördsamt föreslår jag,

att den skatt, som kallas bergverkstionde, måtte alldeles upphävas, på sätt Kongl. Maj:ts proposition till 1872 års Riksdag närmare bestämmer, eller om detta förslag icke skulle af Riksdagen biträdas, att de bergverk, hvilka icke åtnjutit eller fortfarande åtnjuta något understöd från statsverket, måtte befrias från denna afgift.